

اعلامیه مشترک کمیته مرکزی حزب توده ایران و شورای مرکزی

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به مناسبت سالگرد فاجعه هملی

درص ۳

مقاله رسیده از ایران

«انتخابات» بحثی پیرامون سیاست ها و تاکتیک ها

فقیه در امر انتخابات، «هدایت» مردم از طریق رادیو و تلویزیون و بالاخره رد صلاحیت نامزدهای نمایندگان قبل و پس از انتخابات و ابطال آراء مردم در حوزه های انتخاباتی که نمایندگان مخالف در آنجا پیروز شده بودند، توانست تسلط مجدد خود را بر مجلس شورای اسلامی برقرار کند.

ادامه در ص ۶

انتخابات دوره پنجم مجلس شورای اسلامی پایان یافت ولی جنگ قدرت در درون هیأت حاکمه نه تنها پایان نیافته است بلکه با شدت ادامه دارد. جناح راست سنتی (روحانیت مبارز، جمعیت موفقه اسلامی و حجتیه) با بهره گیری از ابزارهای لازم چون «نظارت استصوابی» شورای نگهبان، دخالت علنی ولایت

نامه مردم

ارکان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۴۸۸، دوره هشتم

سال سیزدهم، ۲۰ شهریور ۱۳۷۵

نگاهی به بحران مسکن در رژیم «ولایت فقیه»

عدم دستیابی به مسکن مناسب و کمبودهای جدی واحدهای مسکونی از زمره معضلات بزرگ اجتماعی در میهن ماست. رشد شتابان جمعیت و عدم سرمایه گذاری در زمینه ایجاد مسکن مناسب، به این معضل دامنه گسترده با پیامدهای ژرف بخشیده است. میلیون ها تن از زحمتکشان میهن ما، محروم از حداقل سرپناه بخش بزرگی از درآمد ناچیز خود را برای تهیه مسکن که اکثراً چیزی جز بیغوله های نمور و نمناک نیست صرف می کنند. یافتن مسکن مناسب کابوس هولناکی است که بخش وسیعی از خانواده های ایرانی را در تنگنای جدی قرار داده است.

آمار انتشار یافته از سوی مطبوعات مجاز جمهوری

ادامه در ص ۵

فاجعه آفرینی ارتجاع و امپریالیسم در منطقه

سلیمانیه و شهرهای اطراف آن کرده است. گزارش های تایید نشده ای سخن از سقوط سلیمانیه به دست ارتش عراق می گویند اینکه رژیم عراق چگونه توانسته است در زیر چشمان کشورهای غربی و به ویژه ایالات متحده، انگلیس و فرانسه که طبق قطعنامه های سازمان ملل می بایست تضمین کننده صلح و امنیت در مناطق آزاد شده کردستان باشند، چنین لشکر کشی تجاوزگرانه و تمام عیاری را سازمان بدهد و به اجرا بگذارد خود گواه دیگری بر طرح های بغرنج ارتجاع و امپریالیسم برای منطقه و مردم کردستان است. برخی مطبوعات غربی اعلام کرده اند که صدام پس از اشغال اربیل و «گوشمالی دادن» به مخالفانش برای اینکه زیاد کشورهای ائتلاف غرب را تحریک نکند از اربیل که در شمال خط ۳۶ قرار دارد عقب نشسته و در عوض به سلیمانیه که در جنوب خط ۳۶ قرار دارد و جزو مناطق تحت حفاظت نیست حمله کرده است.

نیروهای ترقی خواه منطقه نمی توانند و نباید در قبال تحولاتی چنین خونبار، مرگبار و تاسف بار و به ویژه عدم قبول مسؤلیت سازمان ملل و شورای امنیت ساکت بنشینند. حزب توده ایران ضمن محکوم نمودن قاطعانه هجوم جنایتکارانه ارتش حکومت بعثی، تحریکات و اقدامات مداخله جویانه و تجاوزکارانه حکومت جمهوری اسلامی را نیز شدیداً تقبیح و محکوم می کند. ما همچنین از نیروهای ترقی خواه خلق کرد- از احزاب اصلی کردستان عراق که در ماه های اخیر در جنگی غیر

ادامه در ص ۶

با یورش وسیع نظامی آمریکا و پرتاب ده ها موشک دوربرد «کروز» به خاک عراق باردیگر منطقه خلیج فارس درگیر ماجراجویی های جدید مشترک امپریالیسم و رژیم های ارتجاعی - استبدادی منطقه گردید. یورش نظامی آمریکا، به بهانه «تنبیه صدام حسین» بار دیگر نشان داد که چگونه فاجعه آفرینی نیروهای ارتجاعی می تواند زمینه دخالت تجاوزگرانه امپریالیسم در منطقه را فراهم کند.

روز ۱۰ شهریور ماه نیروهای نظامی عراق در هماهنگی با پیشمرگه های تحت فرماندهی حزب دموکرات کردستان عراق به استان اربیل حمله کرده ضمن بمباران شدید این شهر و شهرک ها و روستاهای اطراف آن این منطقه را به اشغال خود در آوردند. همزمان گزارش های نگران کننده ای از برخورد های نظامی در شرق کردستان عراق و حوالی شهر سلیمانیه منتشر شده است. خبرگزاری ها اعلام کرده اند که نیروهای نظامی ایران به طرفداری از نیروهای وابسته به جبهه میهنی کردستان عراق وارد این منطقه شده اند و خطر تصادم نظامی بین دو کشور جدی است.

در زمان تهیه این گزارش، منابع سازمان ملل اعلام کرده اند که نیروهای عراقی پس از سرکوب مردم و کشتار حدود ۱۰۰ تن از رزمندگان، شهر اربیل را به حزب دموکرات کردستان عراق تحویل داده است و فشار نظامی خود را متوجه منطقه

دو الپتی شماره

نهضت آزادی: تهدید های خارجی را جدی

در ص ۲

بگیریم

جلوه هایی از همبستگی پر شور جوانان

در ص ۵

جهان با مردم ایران

اعلامیه هیأت سیاسی کمیته مرکزی حزب

در ص ۸

کمونیست عراق

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی، و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

رویدادهای ایران

توقیق برگزاری انتخابات میان‌دوره ای

وزارت کشور جمهوری اسلامی اعلام کرد که انتخابات میان‌دوره ای مجلس در بهمن ماه سال جاری برگزار خواهد شد. طبق قانون، این انتخابات می بایست پنج ماه بعد از اعلام آخرین نتایج توسط «شورای نگهبان»، یعنی در آذر ماه، برگزار می شود. انتخابات میان‌دوره ای مجلس در ۱۵ حوزه انتخابیه که آرای ریخته شده در صندوق ها توسط «شورای نگهبان باطل شد، و برای تعیین ۲۲ نماینده انجام می گیرد.

محکومیت رژیم به خاطر افزایش فشار بر مخالفان

کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در ژنو، با صدور قطعنامه ای افزایش موارد قتل و اقدامات علیه مخالفان جمهوری اسلامی در کشورهای دیگر را محکوم ساخت و خواستار توقف فوری این اقدامات شد. کمیته فرعی کمیسیون حقوق بشر، در این قطعنامه نگرانی عمیق خود را از اقدامات جاری رژیم علیه ایرانیان تبعیدی مقیم خارج و خانواده های آنان ابراز داشت. افزون بر این، کمیته مذکور از بابت «فشارهای تروریستی» که از طرف «عوامل» وابسته به سرویس های امنیتی رژیم در خارج به ایرانیان وارد می شود اظهار نگرانی کرد. به موجب این قطعنامه، «فشار بر ایرانیان مقیم خارج به منظور وادار کردن آنها به همکاری با دولت در مبارزه علیه مخالفان تبعیدی

رژیم صورت می گیرد».

پایان سیاست «گفت و شنود اقتصادآمیز»

وزیر امور خارجه دانمارک اعلام کرد که کشور متبوع او تصمیم گرفته است سیاست «گفت و شنود توأم با انتقاد» خود را با دولت ایران به حالت توقیق درآورد چون رژیم تهران هنوز فتوای اعدام سلمان رشدی را لغو نکرده است. او طی مصاحبه ای با روزنامه «اینفورمیشن» در این زمینه اعلام داشت: «من فکر نمی کنم که گفت و شنود توأم با انتقاد با ایران به جایی برسد. وزیر امور خارجه دانمارک در مصاحبه خود افزود که نسبت به ادامه این سیاست گفت و شنود با ایران توسط دیگر اعضای اتحادیه اروپا اعتراضی ندارد زیرا «دریافت غالب در میان کشورهای عضو این است که نباید ایران را منزوی ساخت».

«حداکثر ۱۲ یا ۱۳ وزارتخانه»

محمدجواد لاریجانی، نماینده بافوذ جناح رسالت در مجلس و از نظریه پردازان اصلی این جناح، طی مصاحبه ای با روزنامه انگلیسی زبان «ایران نیوز» در تهران، خواستار اقدامات قاطع در جهت خصوصی کردن مؤسسات متعلق به دولت شد. او گفت: «ما غولی در اختیار داریم که دولت خوانده می شود، و باید مصممانه از سر و ته آن بزینم تا کوچک شود. البته انجام این کار دشوار خواهد بود و تنش های سیاسی زیادی را پدید خواهد آورد. اما باید قادر به انجام این مهم باشیم... دودلی برای اقتصاد حکم زهر را دارد و این درست همان چیزی است که ما در شرایط حاضر به آن دچاریم».

لاریجانی در ادامه این مصاحبه گفت: «بررسی های انجام شده نشان می دهد که دولت می تواند به حداکثر ۱۲ یا ۱۳ وزارتخانه و پنج سازمان محدود شود و نه بیشتر... همین بررسی ها نشان می دهد که حدود یک سوم از کارکنان دولت باید در دوره ای که حداکثر پنج سال خواهد بود، از خدمت کنار گذاشته شوند». (بنا به گزارش «رویتر» که این خبر را مخابره کرده است، در حال حاضر دولت جمهوری اسلامی دارای ۲۲ وزارتخانه است و با در نظر گرفتن سازمان ها و مؤسسات دولتی، بیش از یک میلیون هفتصد هزار نفر را در استخدام خود

دارد.)

لاریجانی در بخش دیگری از مصاحبه گفت: «روند واگذاری فعالیت ها به بخش خصوصی را می توان در بیشتر زمینه ها پیاده کرد... ولی حرکت در این جهت باید به طور آهسته و با قدم های حساب شده انجام گیرد... در بعضی از بخش ها، مانند بخش انرژی، هیچ شرکت خصوصی قادر نیست جای دولت را بگیرد. با این حال، باید به بخش خصوصی اجازه داد وارد این قلمرو گردد و به تدریج شکوفا شود تا بتواند تمامی صنعت را اداره کند».

تغییر مقررات صدور فرش

به دنبال رکود شدید صادرات فرش، دولت جمهوری اسلامی تصمیماتی در جهت کاستن کنترل صادراتی و نحوه ارزیابی فرش اتخاذ کرد و از جمله ارزیابی فرش های صادراتی را به بهایی کمتر از آنچه که تاکنون از طرف کارشناسان گمرک مورد عمل بود به تصویب رساند. قابل ذکر است که پس از وضع مقررات جدید ارزی در اردیبهشت ۷۴، ارزش صادرات فرش ظرف یک سال ۴۵ درصد کاهش یافت و از ۱/۷ میلیارد دلار در سال ۱۳۷۳ به ۹۳۳ میلیون دلار در سال ۷۴ رسید. در همین مدت، سهم ایران در بازار بین المللی فرش از ۶۹ درصد به ۳۶ درصد سقوط کرد.

مخالفت اروپا با تشدید مجازات اقتصادی ایران

اتحادیه اروپا طی بیانیه ای موضع رسمی خود را در برابر قانون تشدید مجازات های اقتصادی ایران و لیبی از سوی آمریکا اعلام داشت. در آغاز بیانیه تأکید شده است که اتحادیه با تروریسم در همه اشکال آن مخالف است و آن را صرفنظر از انگیزه های آن محکوم می کند. در این بیانیه، اتحادیه اروپا همچنین قانون تشدید مجازات ایران و لیبی را در خارج از حوزه قضایی و سرزمین آمریکا دانسته و تصمیم راسخ خود را برای مقابله با این قانون در دفاع از حقوق شرکت های اروپایی اعلام داشته است.

نهضت آزادی: «تهدیدهای خارجی را جدی بگیریم»

باشد. «حاکمیت باید با درک جدی بودن خطر، بلادرنگ آتش بس سیاسی میان جناح های رقیب در درون حاکمیت و میان حاکمیت با مردم و احزاب و گروه های سیاسی مستقل اعلام نماید تا شرایط برای یک آشتی ملی فراهم آید. تنها با تأمین چنین شرایطی است که زمینه های مساعد برای جلب اعتماد و حمایت مردم برای مقابله با خطرات خارجی امکان پذیر می گردد... نهضت آزادی ایران بار دیگر از مقامات مسئول کشور می خواهد... انحصارطلبی و تمامیت خواهی و بی اعتنائی به قانون اساسی که بر طبق آن حقوق و آزادی های اساسی ملت تعریف و تبیین شده است، دست بردارند و با حذف موانع موجود بر سر راه فعالیت احزاب سیاسی ملتزم به قانون اساسی، هرچند مخالف عملکرد حاکمیت، برداشتن محدودیت و سانسور از مطبوعات مستقل و غیروابسته به دولت، میدان دادن به اتحادیه ها و سندیکاها و انجمن های مدنی مستقل و آزاد ساختن تمامی کسانی که به اتهام اعتقادات سیاسی و مذهبی غیرموافق با خط مسلط حاکمیت در بازداشت به سر می برند، سد محکمی در برابر سیل تهاجم دشمنان بنا نمایند.»

نوع سیاست ها، در عمل به دخالت آمریکا در امور داخلی ایران منجر می گردد. به طوری که این فشارها نهایتاً به نفع تثبیت قدرت جناح های تندرو، قشری و انحصارطلب تمام می شود و بهانه بیشتری برای سرکوب هر نوع حرکت مسالمت آمیز سیاسی که در راستای حل بحرانهای کنونی و ایجاد تعادل سازنده ضروری است، به دست این جناح ها می دهد. ثالثاً، با اجرای این برنامه، تمامیت ارضی کشورمان مورد تهدید جدی قرار می گیرد... نهضت آزادی ایران معتقد است در شرایط کنونی، مصالح ملی و در رأس آن حفظ تمامیت ارضی کشور، فراتر از موضع گیری های جناحی له یا علیه حاکمیت کنونی است...»

«توجه به تجارب تاریخی حکم می کند تمامی آحاد کشور از هر طبقه و قشری با هر اندیشه گرایش سیاسی و دینی، از هر قوم و نژادی خطرات تهدیدکننده را جدی گرفته و برای مقاومت در برابر آن آماده باشند... نهضت آزادی ایران معتقد است شرایط سیاسی نامطلوب حاکم بر کشورمان نیز یکی از عوامل تضعیف کننده وحدت ملی در برابر سیاست های خصمانه قدرت های بیگانه علیه جمهوری اسلامی می

«نهضت آزادی ایران» با صدور بیانیه ای خطاب به مردم، پس از برشمردن اقدامات و گفته های اخیر دولت و سیاستمداران آمریکا علیه ایران، «راه حل» های خود را برای برنورفت از این وضع ارائه داده است. این «راه حل» ها، به شیوه مرسوم مبارزاتی سازمان های بورژوازی ایران، متضمن بسیج توده های مردم برای مقابله همزمان با حاکمیت ارتجاع و خطر مداخله امپریالیسم نیست و به همین دلیل فاقد کارایی لازم در شرایط کنونی میهن ما است. با این وجود، ما برای آشنائی خوانندگان «نامه مردم» با مواضع این سازمان، به نقل بخش هایی از این بیانیه می پردازیم:

«نهضت آزادی ایران سیاست ها و برنامه های اعلام شده دولت آمریکا را ماجراجویانه، قلدرمآبانه و تخلف آشکار از قوانین بین المللی و دخالت در امور داخلی ایران می داند و اعتراض شدید خود را اعلام می دارد. «نهضت آزادی ایران بر این باور است که دامنه پیامدهای این برنامه فراتر از تقابلی خصمانه میان دو دولت می باشد و... به گونه ای است که اولاً در عمل به مجازات ملت ایران و فشار هرچه بیشتر به طبقات زحمتکش و محروم ملت می انجامد. ثانیاً، اعمال این

اعلامیه مشترک کمیته مرکزی حزب توده ایران و شورای مرکزی
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

هشت سال از فاجعه ملی کشتار جمعی زندانیان سیاسی گذشت باد دلاوران پی پاک خلق گرامی باد !

هم میهنان گرامی !

هشت سال از فاجعه ملی کشتار جمعی زندانیان سیاسی ایران توسط رژیم جمهوری اسلامی می گذرد. هشت سال پیش به فرمان خمینی و برای سد کردن راه جنبش آزادی خواهی و عدالت طلبانه خلق های میهن ما و فرزندان دلاور و قهرمانش، گروه های مرگ به زندان های ایران اعزام شدند و در مدتی کمتر از سه ماه هزاران پیکارگر راه آزادی را در یکی از جنایت بارترین قتل عام های سیاسی تاریخ کشور ما به جوخه های مرگ سپردند تا رژیم ضد مردمی شکست خورده در جبهه های جنگی که خود لجوجانه سال ها بر ادامه مصیبت بار آن برای مردم میهن ما پای فشرده بود، بتواند به حیات خود ادامه دهد.

در این فاجعه، کشور ما گروهی از برجسته ترین مبارزان راه آزادی و زندانیان سرشناس دوران ستم شاهی را از احزاب و سازمان های مترقی، آزادی خواه و ملی از دست داد و بدین ترتیب ضربه مهلکی بر جنبش آزادی خواهانه میهن ما وارد آمد. امروز پس از گذشت هشت سال همچنان آزادی کشی، ترور مخالفان سیاسی در داخل و خارج از کشور و دستگیری، آزار، شکنجه و اعدام دگر اندیشان در میهن ما بیداد می کند. اعتراض ها و حرکت های مردمی و سیاسی و حشیانه سرکوب می شوند. رهبران جمهوری اسلامی تنها راه ادامه حیات رژیم را در تشدید سرکوب و اختناق می بینند.

هشت سال پس از پایان جنگ نه تنها هیچ یک از وعده های سران رژیم پیرامون « باز سازی » کشور تحقق نیافته است بلکه برعکس، به دلیل اتخاذ سیاست های ضد مردمی و ضد ملی، تولید کشور سیر نابودی را طی می کند میلیون ها انسان بیکار هستند، و تورم فزاینده سطح درآمد اکثریت جامعه را به شدت تنزل داده است. امروز در کشور ما علی رغم میلیارد ها دلار درآمد نفت و گاز میلیون ها ایرانی در فقر و محرومیت به سر می برند، در حالی که اقلیتی بسیار کوچک، از جمله سران و وابستگان رژیم، میلیارد ها ریال ثروت کشور را در اختیار خود دارند.

برای نجات کشور از شرایط دهشتناک کنونی و برای مقابله با رژیم جمهوری اسلامی و سیاست های مخرب آن، همگامی و همکاری همه نیروهای ملی، مردمی و مترقی ضروری است. تنها از این طریق می توان در راه استقرار نظامی دموکراتیک و مردمی کوشید و راه ایجاد تحولات بنیادین دموکراتیک در کشور را گشود.

در هشتمین سالگرد بزرگداشت شهدای فاجعه ملی، گرم ترین دروهای خود را نثار این قهرمانان خاموش و اسطوره های دلاوری و پایداری می کنیم و با آرمان های والا، انسانی و مردمی آنان تجدید عهد می کنیم. یاد این سرداران شهید خلق زنده و جاوید است و خاطره زودوده ناشدنی آنان برگ های زرینی از مبارزات آزادی بخش کشور ما است که نسل، به نسل و سینه به سینه خواهد گشت و تاریخ واقعی و مردمی کشور ما را رقم خواهد زد. ننگ و بدنامی ابدی از آن کسانی است که دست به این جنایت هولناک زدند و دیر یا زود در مقابل خلق پاسخ گوی آن خواهند بود. دیر نیست آن روزی که گلستان خاوران، آرامگاه سرداران شهید جنبش رهایی بخش میهن ما به دست مردم حق شناس گلباران شود و به معیادگاه تجدید عهد با آرمان های مردمی آنان تبدیل شود.

درد های آتشین به خاطره پاک و جاودان شهدای فاجعه ملی !
گرامی باد خاطره همه شهدای راه آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی !

کمیته مرکزی حزب توده ایران
شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
شهریور ۱۳۷۵

● درد های آتشین به خاطره پاک و جاودان شهدای فاجعه ملی !
● گرامی باد خاطره همه شهدای راه آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی !
● آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران !

جلوه‌هایی از همبستگی پر شکوه جوانان جهان با مبارزات مردم ایران

گزارشی از فعالیت‌های سازمان جوانان توده ایران

مبارزه هدفمند و پیگیر سازمان جوانان توده ایران در جلب همبستگی با مبارزات مردم ایران و خصوصاً جوانان و زحمتکشان و در افشای جنایات رژیم ضد مردمی «ولایت فقیه» توانسته است صدای حق طلبانه زحمتکشان ایران را به اقصی نقاط جهان برساند. در چند ماه گذشته گزارش‌های گوناگونی از این فعالیت‌های مهم همبستگی به دفتر «نامه مردم» رسیده است که در اینجا خلاصه‌ای از آن را برای اطلاع خوانندگان درج می‌کنیم.

● در کنگره سازمان جوانان کمونیست فرانسه

هیأت نمایندگی سازمان جوانان حزب از جمله ۶۳ هیأت نمایندگی سازمان‌های مترقی، سیاسی، صنفی شرکت‌کننده در کنگره سازمان جوانان کمونیست فرانسه بود. در این کنگره در دیدارهایی که با هیأت‌های نمایندگی مختلف انجام گرفت، آخرین تحولات ایران، و ضرورت تشدید و گسترش همبستگی با مبارزات مردم ایران، جوانان و زحمتکشان، با این هیأت‌ها در میان گذاشته شد. مسؤول هیأت سازمان جوانان در سخنرانی مبسوط خود خطاب به کنگره ضمن توضیح شرایط ایران، ادامه جو ترور و اختناق، و افشای تلاش‌های رژیم، به مسأله خیمه شب بازی انتخابات مجلس پنجم و تحریم آن از سوی نیروهای مترقی ایران اشاره کرد و به توضیح مبارزه مردم علیه رژیم ولایت فقیه برای آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی پرداخت. در انتهای کنگره طوماری از سوی هیأت‌های نمایندگی خارجی شرکت‌کننده در محکومیت ادامه نقض حقوق بشر توسط جمهوری اسلامی به امضا رسید که در آن هیأت‌های نمایندگی سازمان‌های مترقی جوانان از پنج قاره جهان خواهان آزادی فوری تمامی زندانیان سیاسی، و آزادی بیان، اندیشه و تشکل‌های صنفی در ایران شده‌اند.

● سازمان جوانان توده در پرتغال

به دعوت سازمان جوانان کمونیست پرتغال، هیأت نمایندگی سازمان جوانان توده ایران در روزهای پایانی اردیبهشت ماه سال جاری عازم لیسبون برای شرکت در کنگره جوانان کمونیست پرتغال شد. مسؤول هیأت نمایندگی سازمان جوانان در سخنرانی مفصل خود به کنگره که همزمان به زبان پرتغالی ترجمه می‌شد، صدها شرکت‌کننده در کنگره و هیأت‌های نمایندگی از کشورهای گوناگون جهان را در جریان آخرین تحولات ایران قرار داد. به ابتکار رفقای پرتغالی در یک نشست ویژه هیأت‌های نمایندگی

کشورهای مختلف ضمن تأکید بر مسأله همبستگی با مردم ایران، قطعنامه ویژه‌ای به امضا رساندند. این قطعنامه از سوی هیأت‌های نمایندگی شرکت‌کننده از ۲۵ کشور جهان، از جمله آلمان، فرانسه، انگولا، اتریش، بنگلادش، برزیل، چین، قبرس، کوبا، اسپانیا، فنلاند، یونان، هندوستان، ایتالیا، ژاپن، شیلی، لهستان، جمهوری صحرا، سوئیس، تیمور شمالی، ویتنام و سودان به امضا رسیده است و در آن از جمله آمده است:

«ما سرکوب خونین اعتراض‌های مردمی در شهرهای گوناگون و ادامه ترور و اختناق در ایران را به شدت محکوم می‌کنیم. ما امضا کنندگان زیر، به موازات محکوم کردن سیاست‌های رژیم ایران، اعلام می‌کنیم که بدون رعایت و اجرای کامل کنوانسیون جهانی حقوق بشر نمی‌توان امیدوار بود که هیچ فرم اساسی برای تغییر شرایط دهشتناک کنونی انجام گیرد. ما حمایت کامل و همبستگی رزمجویانه خود را با همه نیروهای دموکراتیک ایران که برای پایان دادن به نقض حقوق بشر و در راه دست‌یابی به آزادی‌ها و حقوق دموکراتیک مبارزه می‌کنند، اعلام می‌کنیم. ما از دبیر کل سازمان ملل متحد می‌خواهیم تا تمامی تلاش‌های خود را برای نجات جان زندانیان سیاسی ایران و آزادی فوری آنان و پایان دادن به سرکوب خشن حقوق بشر در ایران به کار گیرد.

● همبستگی وسیع زحمتکشان فنلاند و افشای همه جانبه رژیم «ولایت فقیه» در رسانه‌های گروهی این کشور

در پاسخ به دعوت «لیگ جوانان دموکرات فنلاند» هیأت نمایندگی سازمان جوانان توده ایران در تیرماه سال جاری به این کشور سفر کرد.

به ابتکار رفقای جوان فنلاندی سفر هیأت نمایندگی سازمان جوانان توده ایران انعکاس وسیعی در مطبوعات و رسانه‌های گروهی این کشور یافت و هیأت نمایندگی سازمان جوانان توانست از طریق مصاحبه‌های گوناگون با چندین روزنامه معروف و رادیوهای مختلف کشور، از جمله رادیو سراسری، مردم این کشور را در جریان مبارزات مردم ایران قرار دهد. از جمله نشریاتی که با هیأت سازمان جوانان توده مصاحبه کردند، می‌توان از روزنامه «صدای مردم» (ارگان حزب چپ که ۲۵ نماینده در پارلمان فنلاند دارد)، روزنامه «کار» (ارگان کارگران استان ساتاکونان)، روزنامه

«اطلاعات» (ارگان حزب کمونیست فنلاند)، هفته‌نامه «کبوتر» (ارگان جنبش صلح فنلاند)، ماهنامه «لیبرو» (ارگان لیگ جوانان دموکرات فنلاند) نام برد که متن مصاحبه‌های اختصاصی خود را با نماینده سازمان جوانان با عکس و تفصیلات به چاپ رساندند.

همچنین هیأت نمایندگی سازمان جوانان توده با رادیو سراسری فنلاند (که بیش از ۵۰۰/۰۰۰ شنونده دارد)، رادیو ستاکونان، رادیو «دانشجویان هلسنکی»، رادیو «روشنفکران هلسنکی»، رادیو «توپلا» (رادیو سوسیالیست‌ها) و رادیو «رامینا» (که در شهر مَها قرار دارد) مصاحبه‌های افشاءگرانه‌ای انجام دهد. این مصاحبه‌ها به نوبه خود انعکاس وسیعی در سایر رسانه‌های گروهی فنلاند پیدا کرد. هیأت نمایندگی سازمان جوانان، همچنین در مسافرتی که به شهر «پوری» در فنلاند داشتند، در فستیوال سالیانه موزیک این شهر که با شرکت تعداد کثیری هر سال در ماه ژوئیه برگزار می‌شود، شرکت کردند. در جریان فستیوال هیأت نمایندگی سازمان جوانان با رادیو رسمی شهر «پوری» مصاحبه کرد، که به شکل متوالی در سه نوبت از رادیو پخش شد. همچنین به ابتکار رفقای فنلاندی هزاران نسخه از نشریه «جوانان ایران» ارگان بین‌المللی سازمان جوانان توده در میان شرکت‌کنندگان در فستیوال پخش شد که مورد استقبال وسیع شرکت‌کنندگان قرار گرفت.

هیأت نمایندگی سازمان جوانان در سخنرانی‌های متعددی که در جریان سفر خود انجام داد، ضمن توضیح انقلاب بهمین ۵۷، آرمان‌ها و اهداف آن به توضیح علل شکست انقلاب و خیانت روحانیت حاکم و یورش رژیم به نیروهای مترقی و دموکراتیک ایران، از جمله حزب توده ایران پرداخت و سپس به توضیح شرایط دشوار زندگی در رژیم «ولایت فقیه» پرداخت. سخنران ضمن توضیح اینکه بیش از ۵۰ درصد از جمعیت کشور را جوانان زیر ۱۸ سال تشکیل می‌دهند، اشاره کرد که بیش از ۷۰ درصد از قربانیان رژیم، از جمله انبوه اعدام‌شدگان توسط رژیم جنایتکار را جوانان زیر ۳۰ سال تشکیل می‌دهند.

تأثیر وسیع و استقبال گرم گروه‌های مترقی فنلاند از سازمان جوانان توده ایران در حدی بود که به پیشنهاد رفقای فنلاندی قرار شد تا همه ساله برنامه‌های مشابهی در این زمینه سازماندهی شود.

ادامه نگاهی به بحران مسکن ...

اسلامی حکایت از رشد دائمی اجاره بهاء، رشد بی خانمانی مسکن خصوصاً برای کارگران، زحمتکشان و کارمندان می کند. امروز زندگی در آلونک ها و اتاق های کوچک و فاقد کمترین امکانات امری «عادی و طبیعی» تلقی می شود و همین امکانات نیز روبه کاهش است. خانه های کوچک و اتاق های تاریک در جنوب، جنوب غربی و شرق تهران، محل سکونی و زندگی کارگران و زحمتکشان است. گاه در یک اتاق یک خانواده شش نفره در سخت ترین شرایط زندگی می کنند. اجاره بهای این آلونک ها، حداقل ماهیانه ۱۶ هزار تومان با پیش پرداخت ۳۰۰ الی ۴۰۰ هزار تومان است. میانگین هزینه مسکن با درآمد زحمتکشان بین ۵۰ تا ۷۰ درصد تخمین زده می شود. کمبود و گرانی مسکن تنها به تهران محدود نمی شود، در تبریز، اصفهان، شیراز، مشهد، کرمان، رشت، اهواز و... نیز بهای مسکن رشد نجومی کرده است و امکان دسترسی به مسکن مناسب را از میلیون ها خانواده ایرانی دریغ کرده است. بر پایه آمار رسمی نرخ اجاره بهای یک متر مربع واحد مسکونی اعم از آپارتمان یا ویلا در پایتیز سال ۱۳۷۴، نسبت به سال گذشته ۷/۹٪ و نسبت به سال قبل از آن ۳۴ درصد رشد کرده است.

برای نمونه مثلاً در منطقه ۱۸ شهرداری تهران که از مناطق فقیر نشین شهر محسوب می شود، رشد اجاره بهاء بیش از ۷ درصد بوده است و این در حالی است که کیفیت مسکن ارائه شده در این مناطق بسیار نازل است.

رُرفش شکاف طبقاتی و گسترش فقر و محرومیت به شکل آشکاری خود را در زمینه مسکن نشان می دهد. به عنوان نمونه در تهران بالاترین اجاره پرداختی در پایتیز سال ۱۳۷۴، ۱۹۶/۱۶۶ ریال برای یک متر مربع در منطقه ۱ شهرداری، یعنی شمال شهر و منطقه مرفه نشین، و پائین ترین اجاره بهاء ۵۰۷ ریال برای هر متر مربع در منطقه ۱۹ شهرداری یا جنوب شهر محاسبه شده است.

در حالی که سران رژیم دایماً لاف حل مسأله مسکن در کشور را می زنند، و روزنامه های مجاز پراست از تبلیغاتی پیرامون وام مسکن برای کارگران و کارمندان، واقعیات روزمره نشان می دهد که با رشد سرسام آور قیمت مسکن، خرید مسکن دور از دسترس بخش عمده ای از مردم کشور ماست. براساس آمار رسمی موجود، بهاء خرید مسکن در تهران، در مناطق «بالای شهر» تا ۵۷۰۰۰/۰۰۰ ریال برای هر متر مربع و در مناطق نامرغوب در جنوب شهر و شهرک های

به یاد دلاوران و شهدای فاجعه ملی

«هم همانی تو و هم همینی»
مزرع عشق را خوشه چینی
سر به سرانالحق سپردی
دل ز زنگار وحشت ستردی
سنگلاخ بلا، گامگاهت

هفت خوان پلیدی به راهت
هر بگامی ترا، مرگ در پیش
هر بجامی ترا، زهر صد نیش
در تماشاگاه نابکاران

بر سرت تاج خونین خاران
بی چلیبا، مسیح زمانی
چون سیاوش، به دیگر بیانی
ای تو اسطوره بی گناهی

ای که تکرار یوسف به چاهی
ای چو بابک گرفتار افشین
ای غمت چون دماوند سنگین
سینه آتشفشان، چهره یخگون

لیلی راستی را، تو مجنون
گرد خود گرد، چون گردبادی
مثل رستم به چاه شغادی
«هم همانی تو و هم همینی»

مریم و یوسف راستینی

«هم همانی تو و هم همینی»
مهر و ماه طلوع زمینی
تو امان طلوع و غروبی
سایه بید ظهر جنوبی

هست تو، هست ابر بهار است
رفتنت، ماندن کشتزار است
هر که بر کشتزاران سجدوش
حاصل عشق - نابود، بودش
آن نبود که خود، نفس بود است
امتدادی دگر از وجود است

حاشیه ای تا ۲۰۰/۰۰۰ هزار ریال برای هر متر مربع بوده است. به عبارت دیگر برای یک آپارتمان نامرغوب ۵۰ متری در جنوب شهر می بایست حداقل یک میلیون تومان پرداخت. بر اساس همین آمار بهای مسکن در سال گذشته ۱۹ درصد و نسبت به دو سال گذشته حداقل ۶۸ درصد افزایش داشته است. در ماه های اخیر با تشدید بحران مالی رژیم، و رو آوردن بسیاری از سرمایه های سرگردان به خرید و فروش زمین، قیمت مسکن افزایش شتاب گیرنده ای داشته است و پیش بینی می شود که رشد آن در سال جاری نسبت به سال گذشته از ۱۰۰ درصد نیز فراتر رود.

در شرایط نبود یک برنامه حساب شده و در شرایط ورشکستگی دولت جمهوری اسلامی که امکان هیچ گونه سرمایه گذاری جدی در این زمینه را ندارد، سران رژیم به سیاست معروف «کار مردم را به مردم» واگذار کردن رو آورده اند، که نتیجه آنی و فوری آن، رشد نجومی قیمت مسکن و اجاره بها و در مضیقه قرار گرفتن بخش های وسیع تری از مردم میهن ماست. سیاست و عملکرد هفده ساله گذشته نشان می دهد که نمی توان از رژیم جمهوری اسلامی انتظار داشت که در این زمینه گام های جدی فرای تبلیغات تو خالی و عوام فریبانه بردارد. مانند هر عرصه دیگری، در عرصه مسکن نیز حق گرفتنی است و ارتباط مستقیم به مبارزه عمومی توده ها علیه رژیم «ولایت فقیه» دارد. با وجود ادامه حکومت استبدادی کنونی امید به حل معضل مسکن نیز نمی توان داشت. گام نخست برداشتن سد راه تحول و بازسازی کشور، یعنی رژیم «ولایت فقیه» است.

تصحیح و پوزش

در شماره ۴۸۷ «نامه مردم» در مقاله «انسان، تاریخ، انسان» در شعر شاعر گرانقدر «سایه» کلمات «تازیانه» و «آزادی» در سطور چهارم و پنجم «تاریانگ» و «آزادگ» آمده است که بدین وسیله تصحیح می شود.

نامه مردم
ادگان مرکزی حزب توده ایران
«نامه مردم» را بر روی شبکه جهانی ارتباطات کامپیوتری (اینترنت) می توانید در آدرس زیر پیدا کنید!

http://www.demon.co.uk/mardom/tudeh.htm

انتخابات» بحثی پیرامون ...

اکنون این جناح با بسیج کامل نیرو می رود تا انتخابات ریاست جمهوری را نیز به سود نماینده خود پایان برد و حکومت را به قبضه کامل خود در آورد. این روند چندان دور از انتظار نبود، و مسیری که انتخابات طی کرد، یک بار دیگر عیار نقطه نظرات و تحلیل های گروه های سیاسی گوناگون کشور را روشن تر کرد. به همین دلیل مروری دوباره درباره روند انتخابات با توجه به نزدیک شدن انتخابات ریاست جمهوری خالی از فایده نیست.

با نزدیک تر شدن زمان انتخابات دوره پنجم مجلس شورای اسلامی، جناح راست که از اکثریت چشمگیری در مجلس چهارم برخوردار بود، خود را آماده کرد که چند تن نماینده مخالف را نیز از گردونه خارج کند و مجلس را کاملاً در اختیار گیرد و در گام بعدی انتخابات ریاست جمهوری را به سود نماینده خود ناطق نوری تمام کند و تسلط خود را بر تمامی قوای سه گانه کشور، قانون گذاری، اجرایی و قضایی کامل کند. فعال شدن ناگهانی ناطق نوری و سفرهای گوناگون او به اقصی نقاط کشور و گزارش پر آب و تاب آن از طریق صدا و سیما که در کنترل لاریجانی نماینده این جناح است، همگی بخشی از این برنامه وسیع بودند. با نزدیک تر شدن زمان انتخابات، سکوت و بی تفاوتی وسیع مردم و گروه های مختلف سیاسی، هیأت حاکمه را بر آن داشت تا به فکر گرم کردن تنور انتخابات بیفتند. هدف هر دو جناح از این حرکت جنبه قانونی دادن به حاکمیت، تأثیر در افکار عمومی جهان، خصوصاً غرب و نمایش دموکراسی در کشور بود. جناح رفسنجانی در عین حال تلاش می کرد که با توجه به خانم یافتن دوران ریاست جمهوری رفسنجانی، جای پای محکمی را برای خود در مجلس دست و پا کند و از این طریق ادامه شرکت خود را در رهبری حاکمیت به جناح مقابل تحمیل کند.

در چارچوب چنین مانورهایی بود که بشارتی وزیر کشور و عطاءالله مهاجرانی به طور همزمان اعلام کردند که زمان برای فعالیت آزاد گروه ها و احزاب سیاسی مخالف آماده می باشد و هرکس می تواند خود را کاندیدای نمایندگی مجلس کند. متعاقب این حرکت، اعلامیه کارگزاران سازندگی، داور بر شرکت فعال در انتخابات منتشر شد که واکنش منفی روحانیت مبارز را در حد تهدید رفسنجانی، در مجلس، به دنبال داشت. در عکس العمل به این واکنش بود که رفسنجانی ناچار به توضیح مسایل شد و اقیاء کرد که برنامه جناح او در ابتداء ادامه ائتلاف با جناح روحانیت مبارز بوده است و تنها هنگامی که این جناح از قبول لیست مشترک کاندیداها سر باز زد، جناح کارگزاران سازندگی نگران از عاقبت کار خود وارد صحنه شدند. واکنش شدید روحانیت مبارز، در کنار کارزار وسیع تبلیغاتی علیه برخی چهره های سرشناس این گروه از جمله و خصوصاً کرباسچی شهردار تهران خیلی زود حد و حدود دموکراسی در باور حضرات را روشن کرد.

بحث در میان مبارزان داخل کشور، با برداشت های گوناگون، از جمله میان نیروهای چپ و برخی از نیروهای ملی، از جمله نهضت آزادی که شعار

شرکت در انتخابات را می دادند، حول این محور دور می زد که چگونه با «نظارت استصوابی شورای نگهبان» و شروط اعلام شده از سوی برگزار کنندگان انتخابات، از جمله مهمترین بند آن یعنی «التزام عملی به ولایت فقیه» که خود به مشابه نقض آشکار دموکراسی است، می توان از «انتخابات آزاد» سخن گفت و ماهیت انتخابات را نامعلوم دانست؟

رد صلاحیت بسیاری از کاندیداها، از جمله ۳۶ نفر از نمایندگان دوره چهارم مجلس آب پاکی را روی دست تمامی خوش باوران ریخت و تنها معدودی، به دلیل ماهیت طبقاتی شان و یا دید منحرف به مبارزه انقلابی، سیاست «انشالله گریه است» را پیش گرفتند و وارد کارزار انتخاباتی شدند. در میان نیروهای مذهبی مخالف، بخش عمده یعنی «روحانیون مبارز» از همان ابتداء هشیارانه از دادن کاندیدا برای انتخابات خودداری کرد و تنها چند گروه کوچک، از جمله «مجاهدین انقلاب اسلامی» با حرارت در انتخابات شرکت کردند. نهضت آزادی هم پس از خوش بینی های اولیه، که پس از دیدارهای یزدی و برخی از سران حاکمیت ایجاد شده بود، با رد شدن اکثر کاندیداهاش، ناچار شد خود را از انتخابات کنار بکشد و در واقع شکست سیاست شرکت در «انتخابات آزاد» را از طریق اعلامیه پراز تناقضی که در تهران منتشر کرد، اعلام کند.

برای مبارزان درون کشور که از نزدیک با واقعیات سخت روزمره ایجاد شده از سوی رژیم آشنا هستند، تلاش برای اثبات اینکه در درون حاکمیت یک گروه «نیمه انقلابی» وجود دارد که باید از آن حمایت کرد و تلاش کرد با کمک به آنها جناح راست مذهبی را کنار زد، بسیار دور از واقعیت است و چنین تلاش هایی را تنها می توان «سیاست بازی» های بی سرانجام خواند.

اگرچه جهت گیری های جناح های درون حاکمیت متفاوت است، ولی وقتی بحث بر سر منافع طبقاتی باشد، آنها همسو و متحد، هر صدای مخالفی را بی رحمانه در گلو خفه می کنند. هر دو گروه ارتباط تنگاتنگ و جدا ناشدنی با سرمایه داری بزرگ بازار و سرمایه داری بورکراتیک حاکم در دستگاه دولتی دارند و نماینده بخش های مختلف آنها هستند. برای مبارزان درون کشور روشن است که حضرات چگونه دست در دست هم مردم معترض را در شهرها به گلوله بستند، خلق های محروم ایران را وحشیانه سرکوب کردند و انقلابیون را، هزار هزار به جوخه های اعدام سپردند. دریای خونی را که میان خلق و حاکمیت وجود دارد، و بی سامانی عمومی وضع مردم و کشور را نمی توان به ضرب تحلیل های ذهنی، تصنعی و «قسم حضرت عباس» از میان برداشت.

اکثر مبارزان درون کشور، حتی گاه بی اطلاع از مواضع سازمان و حزب متبوع خود، نه تنها در خیمه شب بازی انتخابات شرکت نکردند، بلکه مردم را نیز از شرکت در آن برحذر داشتند.

رژیم در پایان انتخابات هیاهوی زیادی پیرامون شرکت وسیع مردم در انتخابات به راه انداخت که تذکری مختصر در این زمینه پیرامون اینکه چه کسانی و به چه منظوری در انتخابات شرکت کردند ضرور است. به طور کلی شرکت کنندگان در انتخابات را می توان به سه گروه عمده تقسیم کرد. نخست، گروهی که بر حسب موقعیت شغلی و اجتماعی خود، به نحوی وابسته به دستگاه حاکمه هستند و یا هنوز به رژیم باور دارند (دولتمردان، مقامات عالی رتبه اداری،

پاسداران، بسیجیان، خانواده شهدا و جانبازان و بخشی از ارتشیان، از این جمله اند). دوم، گروهی که پس از شعله ور شدن تنور انتخاباتی دچار خوش باوری شدند و تصور کردند که می توانند با آراء خود تأثیر جدی در اوضاع سیاسی کشور بگذارند. سوم، گروهی که به سبب نگرانی از عواقب عدم شرکت در انتخابات به ناچار در آن شرکت کردند (کارمندان دولت، خیل عظیم پشت کنکوری ها و خانواده های آنان، جویندگان کار در موسسات و ادارات دولتی و ...). جالب توجه اینکه در انتخابات تعداد زیادی آراء باطله بود که از سوی مردمی که به ناچار در انتخابات شرکت کرده بودند به صندوق ها ریخته شده بود. به عنوان نمونه در یک حوزه انتخاباتی در تهران از ۵۰۰ رأی مأخوذه ۳۵۰ رأی به سود افرادی بود که روحشان هم از انتخابات بی خیر بود. در میان آراء ریخته شده، نام هنرمندان مشهور و شخصیت های ورزشی به چشم می خورد. این بخش از مردم اکثراً از شرکت در دور دوم انتخابات طفره رفتند و به همین علت تعداد آراء ریخته شده به صندوق ها در دوم کاهش چشمگیری داشت. بخش بزرگی از مردم (حتی آمار رسمی این گروه را ۳۰ درصد کل رأی دهندگان برآورد می کند) نیز کلاً از شرکت در انتخابات خودداری کردند.

نتایج انتخابات در مجموع تفرع عمیق مردم را از سیاست های راست سنتی نشان داد. بر همین اساس بود که فشار برای تغییر شرایط در دور دوم با دخالت مستقیم ولی فقیه، تبلیغ بی وقفه رادیو و تلویزیون و اعزام گروه های چاقو کش «انصار حزب الله» همراه با تهدیدهای فرمانده سپاه برای بیرون انداختن نمایندگان لیبرال از مجلس آغاز شد و در مجموع جو فشار و خفقان حدت بیشتری یافت. گروه های فشار در کوچه و خیابان به عریه کشی پرداختند و اعلام کردند که آماده اند نمایندگان لیبرال را به مجلس راه ندهند. همین جو فشار و ادامه آن پس از پایان انتخابات سبب شد که در جریان انتخاب هیأت رئیسه مجلس، تعدادی از نمایندگان مستقل، از ترس به نمایندگان پیشهادی گروه حجتیه، جمعیت مؤتلفه اسلامی و روحانیت مبارز رأی دهند و هیأت رئیسه مجلس مانند مجلس چهارم در بست در اختیار این گروه قرار گیرد.

سؤوالی که در انتها می بایست پاسخ آن را از طرفداران شرکت در انتخابات طلب کرد، این است، که از تشویق مردم به شرکت در انتخابات، چه حاصلی جز جنبه قانونی دادن به رژیم ترور و اختناق و اعتبار بین المللی برای آن کسب کردن عاید شد؟ آیا راه «مبارزه» و برخورد «فعال» با جناح «راست سنتی» شرکت در خیمه شب بازی بود که ترتیب داده بودند و مردم تنها با شرکت در انتخابات می توانستند تفرغ خود را نشان دهند؟ آیا با ورود تعدادی نماینده «مخالف» (که همگی التزام عملی خود به ولایت فقیه را اعلام کرده اند) می توان به تغییرات اساسی در حیات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور امید بست؟ و بالاخره آیا انبوه مردمی که علی رغم دشواری ها و خطرات از شرکت در این خیمه شب بازی خودداری کردند و علناً و قاطعانه تفرغ خود را از این مجموعه ضد مردمی و ضد دموکراتیک بیان کردند، برخوردی «غیر فعال» داشتند؟

برای آنانی که از نزدیک در جریان مبارزه روزمره علیه رژیم ولایت فقیه قرار دارند، تفاوت دو جناح حاکمیت، تفاوتی ماهوی و جدی نیست و هرگونه تصور دیگری، از جمله مبارزه طبقاتی میان دو نیروی «مسترفی»، «رفرمیست» از یک سو و «ارتجاعی» از سوی دیگر خوش باوری ساده لوحانه و یا خاک پاشیدن به چشم نوده ها، برای دور کردن آنان از صحنه اصلی نبرد، است.

رفتن ما به نماز جلوگیری کنند. این چگونه صلحی است که از دسترسی ما به اماکن مقدسان جلوگیری می‌کند».

اثر بخشی همین حرکات توده ای چنان بود که بلافاصله نماینده نتانیاهو در مذاکرات پشت پرده برای ترتیب ملاقاتی بین عرفات و نخست وزیر اسرائیل با نمایندگان سازمان آزادیبخش فلسطین به مذاکره نشست.

هیات صندوق بین المللی پول در بلغارستان

به گزارش رادیو صوفیه، در روز ۳۱ مرداد ماه یک هیات عالی رتبه صندوق بین المللی پول به سرپرستی خانم آن مک گویرک وارد صوفیه شد. برنامه اصلی این هیات بررسی تثبیت اقتصادی کشور و برنامه اصلاحات است و «پیشرفت های حاصله از برنامه اصلاحات را بررسی خواهد کرد». در صورتی که نتیجه بررسی های هیات صندوق بین المللی مثبت باشد، قسط دوم یک وام ۵۸۰ میلیون دلاری به بلغارستان پرداخت خواهد شد. صندوق بین المللی پول به بلغارستان فشار می آورد که اصلاحات سرمایه داری را گسترش دهد.

خانم آن مک گویرک مسؤول هیات گفت روسن نیست آیا این کشور استحقاق دریافت قسط دوم وام را دارد؟ او اظهار داشت که دولت در پیاده کردن اصلاحات اقتصادی آهسته حرکت کرده است و به تاخیر در بستن ۶۴ کمپانی دولتی که ضرر می دهند اشاره کرد. بستن این کمپانی ها و قطع سوبسید به ۷۰ کمپانی دیگر بخشی از موافقتی بود که در ماه اردیبهشت بین بلغارستان و صندوق بین المللی پول حاصل شد.

کمک مالی به حزب توده ایران يك وظیفه انقلابی است!

کمک های مالی رسیده

به یاد رفیق شهید احمد دانش

۸۵۰ مارک

به یاد رفیق شهید هدایت الله معلم

۱۰۰ پوند

بخاطر شرکت فعالش در برنامه «مشارکت برای صلح» که از سوی ناتو سازماندهی شده بود، تمجید کرد. محافل خبری وضعیت بحرانی رومانی را که که عملاً قادر به تهیه نفت خام برای تامین گرمای مراکز مسکونی و یا ادامه کار کارخانجات تولیدی نیست، محصول سیاست غیر عاقلانه دولت تثبیت «مصنوعی» نرخ برابری ارز در مقابل دلار آمریکا می دانند.

جنگ و صلح در اراضی اشغالی

تصمیم بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل، با تجدید ایجاد مراکز مسکونی در کرانه غربی، پروسه صلح نیم بند را با بحران جدی و جدیدتری مواجه ساخته است. نتانیاهو در طول کارزار انتخاباتی خود قول داده بود در صورت پیروز شدن او، کلیمیان می توانند در هر قسمت اراضی اشغالی که بخواهند سکنی گزینند. اقدام خشن دولت حزب لیکود نه فقط اعتراض فلسطینی ها بلکه کشورهای عربی و اروپایی را نیز برانگیخته است. آنها از اینکه در طول سه ماه گذشته هیچ اقدامی برای تحقق توافق های پروسه صلح انجام نشده و نتانیاهو عملاً به رهبران فلسطینی و یاسر عرفات واقعی نگذاشته است، شکایت دارند.

عرفات در سخنانی که در نیمه مرداد از تلویزیون اسرائیل پخش شد گفت: «اگر هیچ موافقتی نشود، ما سازمان ملل را داریم، ما دادگاه عدالت بین المللی را داریم، ما حامیان مشترک روند صلح (آمریکا و روسیه) را داریم، ما شورای امنیت را داریم، ما اروپاییان را داریم». ولی مردم فلسطین با شک و تردید فراوان به عمل کرد و عکس العمل یاسر عرفات و دولت خودمختار می نگرند. آنها به تجربه در یافته اند که آن نیروی که می تواند اسرائیل را به عقب نشینی وادارد نیروی خلق و مبارزه آنست. یاسر عرفات، در روز ۷ شهریور، در مجلس فلسطین خواستار یک اعتصاب در کرانه غربی و نوار غزه شد و از توده های فلسطینی دعوت کرد که در اعتراض به اقدامات دولت اسرائیل در نماز جمعه روز ۹ شهریور در مسجد الاقصی شرکت کنند. اعتصاب عمومی پس از دو سال برای اولین بار در اراضی اشغالی در روز ۸ شهریور نشانه هایی از شروع دوباره اشکال توده ای مبارزه است.

عرفات در سخنان خود در مجلس فلسطین گفت: «آنها یک حالت جنگی علیه مردم فلسطین اعلام کرده اند. زنگ های خطر به صدا درآمده است. اوضاع خیلی بحرانی است». علی رغم بستن تمامی جاده ها و جلوگیری از تردد فلسطینی ها ۱۶۰۰۰ نفر در نماز جمعه در مسجد الاقصی شرکت کردند. یک نمازگزار فلسطینی گفت: «اسرائیلی ها هیچ حقی ندارند که از

رویدادهای جهان

اف. بی. آی در آسیای مرکزی

اداره فدرال تحقیقات آمریکا (اف. بی. آی) اعلام کرده است که در نظر دارد در دوره چهارساله آینده تعداد ادارات خارجی خود را از ۲۳ به ۴۶ افزایش دهد. به گزارش آژانس خبری فرانسه در ۳۰ مرداد ماه مسؤلان اف. بی. آی مصمم هستند که شعبات خود را تا قبل از ۱۹۹۸ در قزاقستان، ازبکستان و گرجستان تاسیس کنند. اف. بی. آی اعلام کرده است که این اقدام بخشی از سیاست ایجاد «خط دفاع اول» و یا سیستم اخطار سریع به منظور مقابله با «بین المللی شدن جنایت» و «تهدیدات خیالی علیه آمریکا» می باشد.

لیست کشورهای انتخاب شده برای گسترش عملیات اف. بی. آی خود نشانه ای بر عمل مداوم ایالات متحده برای کنترل تحولات مناطق حساس جهان می باشد. اینکه چگونه ایالات متحده می تواند، استقرار شعبه اف. بی. آی را که مسؤلیت آن محدود به استقرار نظم در داخل آمریکا و عملیات ضد جاسوسی داخلی می باشد، در کشوری دیگر توجیه کند، مساله دیگری است.

مسؤلان اف. بی. آی «اطمینان» می دهند در ادارات به جاسوسی نخواهند پرداخت بلکه فقط با ادارات مشابه خود تبادل نظر و اطلاعات خواهد کرد.

بحران اقتصادی رومانی و تمجید رهبران ناتو

در حالیکه به گزارش مطبوعات، خبرگان اقتصادی اعلام می دارند که رومانی عملاً ذخیره های ارزی خارجی خود را مصرف کرده و از پرداخت بهای نفت وارداتی خود عاجز است، ژنرال کلاوس ناومان، رییس کمیته نظامی ناتوی دیداری از رومانی با رییس جمهور، وزیر دفاع، وزیر خارجه و دیگر مقامات عالی رتبه کشور ملاقات و گفتگو کرد و از رومانی

موافقتنامه جدید نظامی بین ترکیه و اسرائیل

ماه به امضاء رسید وزیر خارجه ترکیه سعی کرد که این قرارداد را کم اهمیت و فقط در حد «تبادل اطلاعات تکنیکی» معرفی کند، لیکن منابع مطلع اظهار می دارند که موافقتنامه شامل قراردادی به مبلغ ۶۵۰ میلیون دلار است که سرویس و نگهداری ۵۴ هواپیمای جنگنده فانوم اف-۴ را تامین می کند.

برخی کشورهای عربی و اسلامی و به ویژه رهبران حکومت اسلامی در تهران انتظار داشتند که با به حکومت رسیدن اربکان و حزب اسلامی رفاه، ترکیه قرارداد بهمن ماه با اسرائیل را باطل نماید، لیکن در عمل دولت اسلامگرایان ترکیه با دهن کجی آشکار به دنیای اسلام به تقویت روابط خود با اسرائیل و آمریکا پرداخته است.

استراتژیک ترکیه به اسرائیل از هم اکنون سؤال های فراوانی را در رابطه با شعارهای ضد اسرائیلی رژیم تهران مطرح کرده است.

در بهمن ماه گذشته ترکیه با امضای یک قرارداد نظامی با اسرائیل به هواپیماهای اسرائیلی اجازه داد که از پایگاه ها و آسمان ترکیه برای تمرین و مانور استفاده کنند. کشورهای عربی و سوریه شدیداً با این قرارداد و اقدام ترکیه به مخالفت پرداختند و آن را باعث به خطر افتادن امنیت منطقه دانستند. مخالفت سوریه در نیمه دوم ماه خرداد با حرکت و استقرار نیروهای نظامی این کشور در مرزهای دو کشور و تقویت مواضع نیروهای ترکیه در سرحدات به اوج خود رسید.

در رابطه با قرارداد جدید که در روز ۷ شهریور

دولت اسلامگرایان حزب رفاه با امضای یک پیمان دفاعی جدید با اسرائیل و تقویت همکاری های بین دو کشور عملاً موضع خود را در قبال مخالفت شدید سوریه و کشورهای عربی اعلام کرد. نزدیکی استراتژیک ترکیه و اسرائیل به ویژه حکومت اسلامی ایران را در وضعیت دسواری قرار می دهد. زیرا که در ماه های اخیر ترکیه و ایران به توافق های سیاسی و اقتصادی مهمی دست یافته اند. سفر نجم الدین اربکان در ماه گذشته به تهران و امضای قرارداد چند میلیاردی پروژه انتقال گاز طبیعی ایران به ترکیه در شرایطی که ایران از نظر بین المللی با تحریم هایی روبرو است برای رهبران رژیم جمهوری اسلامی غنیمت بود ولی روابط بسیار نزدیک ترکیه و ایالات متحده در چارچوب پیمان ناتو و همچنین نزدیکی

ادامه فاجعه آفرینی ارتجاع ...

ضروری ابزار مداخله حکومت های دیکتاتوری و ضد کرد را فراهم ساخته اند می خواهیم که در جهت منافع مردم کردستان از مخاصمات خود دست بردارند.

در اینجا ضرورت دارد به نقش مخرب و توطئه آمیز رژیم ضد خلقی و کردستیز جمهوری اسلامی در رخداد های اخیر اشاره کنیم. این برخوردها درست پس از ملاقات ها و تبادل نظر های مقامات بلند پایه کشورهای منطقه و به ویژه ایران و ترکیه صورت می گیرد که مواضع یکسانی در قبال خلق کرد و مساله حکومت خودمختار در کردستان عراق دارند. در اساس، همانگونه که در دو شماره گذشته «نامه مردم» اشاره کردیم حملات مرتب واحدهای نظامی ترکیه به کردستان عراق به جمهوری اسلامی ایران این چراغ سبزر را داد که بدون نگرانی از عکس العمل خارجی - نیروهای نظامی خود را وارد کردستان عراق کند. همانگونه که گزارش داده شد هزاران نفر از ارتش رژیم اسلامی با توپخانه سنگین و تانک به نهر های حزب دموکرات کردستان ایران حمله کرد. به نوبه خود، رژیم صدام با مشاهده بی تفاوتی سازمان ملل به تجاوزات ایران و ترکیه - نقشه از قبل طرح شده خود را برای اعاده حکومت سرنیزه بر مناطق کردستان به مرحله اجرا گذاشت.

کشور های غربی از اسکان حمله صدام به کردستان آگاه بودند لیکن هیچ عملی برای جلوگیری از آن انجام ندادند. سر مقاله دبلی تلگراف در روز دوشنبه ۱۲ شهریور ماه صریحا می گوید که غرب به خوبی از تمرکز و آماده شدن نیروهای نظامی عراق قبل از حمله به اربیل در روز شنبه آگاه بودند.

برخی از تحلیل گران غربی حتی مطرح کرده اند که عدم عکس العمل جدی و فوری کشورهای غربی با لشکر کشی صدام به کردستان در اساس به این دلیل بوده که هدف آن متوجه جلوگیری از گسترش نفوذ ایران در مناطق شرقی کردستان عراق در مجاورت مرز های آن با ایران می باشد. عراق خود اعلام کرده است که «عملیات مسخدوش» به منظور کمک به حزب دموکرات کردستان عراق برای متوقف کردن بسط نفوذ ایران در منطقه بوده است.

دبلی تلگراف از قول یک دیپلمات غربی می گوید: این کاملا صحیح است که ما ترجیح می دهیم شاهد کنترل صدام و حزب دموکرات کردستان بر اربیل باشیم تا کنترل

بیانیه هیات سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست عراق در مورد حمله رژیم عراق به اربیل

ارتش رژیم دیکتاتوری امروز (۱۰ شهریور) به مناطق آزاد شده در ایالت اربیل در کردستان عراق حمله کرد و با گذشتن از خط ۳۶ درجه شمالی به طرف شهر اربیل رخنه نموده است.

رژیم صدام حسین نیرو های بزرگی را که در راس آنها ستون های تانک قرار دارند، با خودرو های زرهی که هزاران سرباز را حمل می کنند و با آتش توپخانه حمایت می شوند، در این تجاوز جدید به کار گرفته است. بمباران سنگین اربیل باعث کشته و زخمی شدن بسیاری مردم از میان شهروندان بیگناه غیر نظامی و نابودی بسیاری از مراکز مسکونی و ساختمان ها شده است. ساختمان مرکزی حزب کمونیست مورد اصابت قرار گرفته که منجر به خسارات و تلفات فراوان شده است.

در اثر بمباران شدید، و به ویژه هنگامیکه در بعد از ظهر بمباران شدت گرفت، تعداد زیادی از مردم شهر، در شرایط تراژیک و اسف انگیز، مجبور به فرار به همه سو شدند.

این حمله تجاوزکارانه پس از قریب یک هفته تدارک و بسیج نظامی علنی توسط مقامات رژیم در طول خطوط مرزی با مناطق آزاد شده کردستان، صورت گرفت. این تحولات هم توسط افکار عمومی در داخل و خارج از کردستان و هم توسط احزاب، نیرو های ضد دیکتاتوری و ضد شویونیستی مجکوم شد. آنها ضمن اخطار علیه خطرات ناشی از آن، دو حزب متخاصم کرد را فراخواندند که برای خنثی کردن تلاش های صدام در سوء استفاده از جنگ داخلی و اعاده حاکمیت نفرت انگیز خود و تحمیل دوباره آن از طریق فشار محض، به دشمنی هایشان نقطه پایان بگذارند.

از سوی دیگر، تدارک این یورش و انجام حمله در معرض دید کامل نیرو های ائتلاف غربی، و پرواز های مرتب شناسایی آنها بر فراز منطقه، و علی رغم ادعای آنان مبنی بر اینکه هدف این ائتلاف حفاظت از کردستان عراق در مقابل تجاوز احتمالی نیرو های صدام می باشد، صورت گرفته است. در حالی که به همراه مردم اربیل و مناطق اطراف آن با حمله تجاوزکارانه مواجه هستیم، مردم منطقه کردستان و تمامی عراق را فرا می خوانیم که متحداً ایستادگی کنند و دست های حکام دیکتاتوری خونین را از حرکت بازدارند.

ما از تمامی احزاب و نیرو های اپوزیسیون می خواهیم که موضعی متحد علیه تجاوز اتخاذ کنند و دست در دست هم برای تشدید مبارزه در راه سرنگونی باند صدام و حاکمیت دیکتاتوری آن، عمل کنند. ما همچنین افکار عمومی جهان و شورای امنیت را فرامی خوانیم که این تجاوز را محکوم کنند، و خواستار توقف فوری آن بشوند و قدم هایی بردارند که رژیم عراق مجبور گردد که ارتش خود را از مناطق آزاد شده عقب بکشد.

اربیل ۱۰ شهریور ۱۳۷۵

ایران» اوضاع تا آنجا پیش رفته است که ایران حتی عراق را متهم کرده است که «چراغ سبیز» را از ایالات متحده برای عملیات دریافت کرده است.

مساله اینست که در شرایط ایجاد شده به دلیل برخورد نظامی احزاب کردستان در ماه های اخیر و نیز تجاوزات نظامی ترکیه و ایران به شمال کردستان و بی توجهی غیر مسؤلانه کشورهای عمده شورای امنیت - عراق جرات چنین اقدامی را پیدا می کند. در صورتی که عراق بتواند به کنترل مناطق تصرف شده ادامه بدهد - اجرای صدور نفت از طریق خط لوله ای که از کردستان می گذرد و از طریق جنوب ترکیه، از طریق بندر نورتیول در ساحل مدیترانه، برایش ممکن خواهد شد - قبل از حمله اخیر مسیر خط لوله در مناطق تحت کنترل نیرو های جبهه میهنی کردستان عراق قرار داشت.

غرب به نوعی در این امر ذی نفع می باشد. و اما تراژدی تازه تر اینست که صدهزار نفر از مردم کردستان باردیگر زیر آتش ارتش صدام به صحرا و کوه های مرزی پناه آورده اند و بی هیچ سرنهائی، بی دفاع و گرسنه و خسته در انتظار عمل انساندوستانه جهانیان می باشند. غرب ممکن است برای حفظ ظاهر و یا کمک به اثبات جدی بودن کلینتون و لذا کمک به انتخاب مجدد او، باردیگر هواپیما های جنگنده خود را برای بمباران شهر های عراق گسیل دارد. قربانی این گونه عکس العمل ها، مردم عراق خواهند بود و بهره گیرنده اصلی آن رژیم صدام که گویا مشروعیت و قانونیت خود را در نظر مردم از طریق حملات نظامی غرب جستجو می کند. جهان باید بطور قاطع و یکپارچه از حقوق مردم کردستان حمایت کند و رژیم های دیکتاتوری ایران، عراق و ترکیه را مجبور کند که ارتش های خود را از کردستان فرا بخوانند.

نیرو های مترقی جهان در عین حال نمی توانند در مقابل سیاست های ماجراجویانه و تجاوز گرانه دولت آمریکا برای تحمیل و گسترش هژمونی خود به منطقه (و استفاده داخلی برای انتخابات آمریکا) سکوت کنند. تجربه تاریخی نشان داده است که امپریالیسم جهانی به سرگردگی امپریالیسم آمریکا نمی تواند هیچ هدفی جز غارت و مستعمره کردن کشورهای منطقه داشته باشند. باید با این سیاست های تجاوز گرانه و مداخله جویانه متحداً مبارزه کرد.

10 September 1996

آدرس ها: لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

NAMEH MARDOM-NO:488

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

<http://www.demon.co.uk/mardom/tudeh.htm>

شماره فاکس و

تلفن پیام گیر ما

۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

حساب بانکی ما:

نام
IRAN e.V.
شماره حساب
790020580
کد بانک
10050000
بانک Berliner Sparkasse